gràfica JAUME ROURE

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Consell Comarcal de l'Urgell

Ajuntament d'Agramunt

HORARI D'HIVERN
del 21 de setembre al 20 de juny

de dimarts a divendres de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabte d'11 h a 14 h i de 16 h a 19 h
diumenge d'11 h a 14 h.

Fundació ESPAI GUINOVART
Plaça del Mercat, sn
25310 Agramunt, Urgell, Lleida
Tel I Fax 973 39 09 04
e-mail: espaiguinovart@teleline.es

Josep de ca l'Estrany

Extraccions

15 desembre 2002 I 26 gener 2003
Agramunt (Lleida)

Fundació ESPAI GUINOVART

Josep de ca l'Estrany

Sant Cebrià de Vallalta

EXPOSICIONS

L'espai, Sant Pol de Mar, 1980

"Cap i Cua" (amb Joaquim Carbonell),
Canet de Mar, 1981

"Mina de Xampinyons"
(amb Perejaume i Joaquim Carbonell),
Sant Cebrià de Vallalta, 1981

Local del Centre, Sant Pol de Mar, 1983

"Quaderns de viatge" (col·lectiva),
Fundació Joan Miró, Barcelona, 1983

Biblioteca de la Caixa de Pensions,
Santa Coloma de Farners, 1986

Obertura Museu de Pintura (col·lectiva),
Sant Pol de Mar, 1995

Museu de Pintura,
Sant Pol de Mar, 1998

"Jungfrau". Realització d'un mural de 2,75 x 4 m,
Sant Pol de Mar, 1998

XL Premi a la Pintura Jove, Sala Parés,
Barcelona, 1998

Sala Municipal d'Exposicions de Pineda, 1999

Biblioteca Mercè Rodoreda, Barcelona, 2001

Fundació Espai Guinovart, 2002

< **Sense títol**
2001
36 x 24 cm
Oli sobre fusta

CONVERSA

JOAN PUIGDEFÀBREGA _ Hi ha una paraula, lluc, i el verb que l'acompanya, llucar, que em sembla molt directament relacionada amb la teva pintura. Lluc és el brot primer de les plantes, però també es refereix a la mirada. Et mires la pintura com qui mira una planta que creix i ella mateixa es dóna forma, o més aviat és la pintura una expressió de la teva mirada?

JOSEP DE CA L'ESTRANY _ M'agrada que la pintura creixi sola. A vegades parteixo d'una idea i el resultat no sempre és el que jo espero, em sorprèn. Sovint guardo la tela en un racó on la pugui anar veient fins que arriba un moment que madura. És en aquest moment que l'entenc. Sobretot els fons de les pintures m'agrada que es vagin fent sols. Puc proposar-me pintar un fons per a uns pets de llop, per exemple, i quan el tinc fet resulta que hi encaixa millor una magrana. És com ara la terra, poca n'hi ha que sigui dolenta, però s'ha de treballar, i l'has de saber conèixer, saber què és el que s'hi farà i el que no s'hi farà. La meva sort és no tenir pressa. De vegades, m'agrada pel que té de joc pintar pel gust de pintar, tot i que molt sovint esborro el resultat. Ara, quan en surt alguna cosa bona és gratificant, perquè el que havia començat com un joc va agafant un camí, es va canalitzant i es converteix en un pas més dels treballs anteriors, i obre camins cap a noves idees.

JOAN _ Fas de pagès i és ben clar que la teva pintura té molt a veure amb aquest ofici. Amb tot, els motius dels teus quadres no solen ser les plantes que com a pagès treballes, no hi ha enciams, ni maduixes,' ni altres productes de l'hort. Solen ser més aviat plantes i formes de vida, potser més espontànies, que d'alguna manera semblen anteriors a la pagesia: algun bolet, peixos, quicaracocs... És també el món que recupera les vinyes quan ja no es treballen. Hi ha alguna intenció?

JOSEP _ De fet no, no n'hi ha cap, d'intenció. Però és veritat que els meus quadres no han pretès mai reproduir la meva feina de pagès sinó totes les coses que tinc al meu entorn, les més properes. De mica en mica les vaig descobrint, i tant poden ser aglans o garrofes com un capvespre o una bassa. Prenc nota d'allò que en un moment donat –i em passa constantment- m'agrada per la forma, m'interessa pel color o m'impressiona per la llum. Tot plegat va fent pòsit i les imatges m'obsessionen, hi dono voltes fins que trobo el temps de pintar-les i encaixar-les en un fons, encara que gairebé sempre és primer el fons que la figura. La meva pintura s'enriqueix també del món que m'envolta, dels pintors que admiro, les exposicions que vaig a veure, la gent i els amics, les converses...

JOAN _ Els teus quadres tenen molt de celebració, celebren especialment les formes que tenim per més modestes, i les celebren 'tal com són', sense distorsions. Què hi ha de ritual, per dir-ho d'alguna manera, en el fet de fer aparèixer en un quadre les formes de la realitat? Què hi té a veure el títol Extraccions que dónes a l'exposició?

JOSEP _ Hi ha tota una tradició de paisatges en la pintura occidental que ens ha condicionat la mirada, però hi ha altres formes de mirar el paisatge, com ara l'oriental. El que pinto també són paisatges, vistos de molt a prop. Quan agafo un liquen i el pinto, traient-lo del seu entorn, li dono un protagonisme i una imatge que acaben tenint el pes de tot un paisatge. Per això el nom d'extracció, com si fos un arqueòleg, que busca coses amagades. A més, extracció, si es diu de pressa, es pot confondre amb abstracció, i una cosa fora de context queda desemparada, es converteix en una altra cosa.

JOAN _ Has comentat que l'espai Guinovart d'Agramunt és un antic mercat, que és el lloc on els pagesos solien venir a vendre, com tu mateix has fet moltes vegades. Tanmateix, la pintura no és un 'producte', i ni tan sols es pot consumir, i el mercat aquest, per dir-ho d'alguna manera, ja no mercadeja. Quin és el tracte que hi busques amb la gent?

JOSEP _ Sóc hortolà i maduixaire, i sempre m'ha fet il·lusió saber que les meves maduixes es venen als mercats, perquè és una venda més directa, més personal que la d'una gran superfície. Com a pagès, he anat molts anys a vendre a mercat, i això m'ha servit molt perquè el contacte directe amb les mestresses m'han fet millorar la qualitat dels meus productes. Les passses que estic fent com a pintor també em donen un tracte molt directe i molt humà amb la gent. Exposar a l'espai Guinovart, un antic mercat, és un punt de trobada de les dues maneres, de pagès i de pintor. A més, l'espai em motiva pel que té d'exterior a l'interior de l'edifici, perquè és a dins que hi ha l'era, la cabana i les quatre estacions, amb tota la simbologia d'en Guinovart, com el blat, la falç, el rascló..., i és a l'interior d'aquest exterior que faig parada.

Fundació **ESPAI GUINOVART**

ACTIVITATS A L'ESPAI

Jornada de debat pintura-teatre

L'Espai Guinovart obre les portes una vegada més dedicant una jornada al debat i a l'intercanvi d'idees, prenent com a punt de referència un dels aspectes mé significatius de l'obra de Josep Guinovart: la voluntad d'establir una relació entre les diverses disciplines artístiques a partir de la pintura.

En aquesta tercera edició de les jornades de debat proposem PINTURA/TEATRE. El teatre, amb les seves tres dimensions espacials i la presència del temps; i la pintura, amb la superfície de dos dimensions i la permanència en el temps, i, en els dos casos, el paper determinant de l'espectador.

Tindrà lloc el proper dissabte dia 14 de desembre i hi participen diversos creadors de l'àmbit del teatre, l'escenografia i la pintura. La Jornada clourà amb una taula rodona on participarà Josep Guinovart.